

Advies

Commissie bezwaarschriften

Over het bezwaar van Stichting Islamitisch Centrum Barendrecht (hierna: ICB) en S&A Investments B.V. (hierna S&A) (hierna gezamenlijk ook: bezwaarmakers) tegen het besluit van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Barendrecht (hierna: college) van 24 juni 2025 tot het opleggen van een last onder dwangsom in verband met strijdig gebruik pand Bijdorpplein 41 (hierna: bestreden besluit).

De commissie adviseert het college om:

1. het besluit van 24 juni te herroepen;
2. een proceskostenvergoeding toe te kennen van € 1294,00.

Kenmerk: 2025-051788 / 2025-053051

Feiten

Op 18 april, 25 april, 2 mei en 30 mei 2025 heeft een toezichthouder van het college tijdens een controlebezoek vastgesteld dat er activiteiten plaatsvinden in het pand van bezwaarmaker die in strijd zijn met artikel 1.3 en 1.4 van het Voorbereidingsbesluit Bedrijfsactiviteiten Barendrecht (hierna: het Voorbereidingsbesluit).

Tussen 13 en 17 mei 2025 heeft het college het voornemen tot het opleggen van een last onder dwangsom drie keer kenbaar proberen te maken aan bezwaarmakers. Dit voornemen is (uiteindelijk) door bezwaarmakers ontvangen.

Op 5 juni 2025 heeft ICB een zienswijze op het voornemen tot het opleggen van een last onder dwangsom ingediend. Op 10 juni 2025 heeft S&A een zienswijze op het voornemen tot het opleggen van een last onder dwangsom ingediend.

Op 24 juni 2025 heeft het college besloten om de last onder dwangsom op te leggen.

Bij brief van 1 juli 2025, ontvangen door het college op 2 juli 2025, hebben [REDACTED] (hierna: gemachtigde) namens ICB bezwaar gemaakt tegen het bestreden besluit. Bij brief van 7 juli 2025, ontvangen door het college op 8 juli 2025, heeft gemachtigde namens S&A bezwaar gemaakt tegen het bestreden besluit.

Op 7 juli, 30 juli en 4 november 2025 heeft gemachtigde nadere bezwaargronden ingediend.

Met de uitspraak van 23 juli 2025 (zaaknummers ROT 25/5111 en ROT 25/5292) heeft de voorzieningenrechter besloten om het bestreden besluit te schorsen tot 6 weken na de bekendmaking van de beslissing op bezwaar.

Op 19 november 2025 heeft de commissie een hoorzitting over het bezwaar gehouden. Gemachtigde heeft namens bezwaarmakers het bezwaar mondeling toegelicht.

Het verslag van de hoorzitting is bijgevoegd.

Bezwaargronden

In bezwaar worden door beide partijen – zakelijk samengevat – de volgende gronden aangevoerd:

- De activiteiten van ICB vallen niet onder het Voorbereidingsbesluit;
- Het Voorbereidingsbesluit is niet van toepassing;
- Er is sprake van strijd met meerdere algemene beginselen van behoorlijk bestuur;
- Er is sprake van strijd met vrijheid van godsdienst;
- De hoogte van het dwangsombedrag is te hoog en de lengte van de begunstigingstermijn te kort.

Inhoudelijke beoordeling

Waar gaat het in deze zaak om?

Het bezwaar van ICB en S&A richt zich tegen het besluit van het college van 24 juni 2025, waarbij aan hen een last onder dwangsom is opgelegd wegens vermeend strijdig gebruik van het pand aan het Bijdorpplein 41. De commissie beoordeelt in dit advies zowel de toepasselijkheid van het Voorbereidingsbesluit als de rechtmatigheid van de opgelegde last.

Daarbij is niet in geschil is dat de activiteiten van bezwaarmakers in overeenstemming zijn met het bestemmingsplan Woongebied Oost dat, als onderdeel van het tijdelijk deel van het Omgevingsplan, van toepassing is op de locatie Bijdorpplein 41. In de bij de regels van dit bestemmingsplan behorende Staat van Bedrijfsactiviteiten is namelijk vastgelegd dat religieuze organisaties zijn toegestaan op de bestemming 'Bedrijventerrein'. Door middel van het op 18 april 2025 in werking getreden Voorbereidingsbesluit is hier een beperking aan gesteld. In dit besluit is vastgelegd dat bepaalde activiteiten niet (langer) zijn toegestaan binnen de bestemming 'Bedrijventerrein' en 'Bedrijf'. Het betreft de volgende activiteiten: detailhandel (met uitzondering van ondergeschikte detailhandel), horeca, logies, leisure, maatschappelijke functies en -voorzieningen, zoals gezondheid-, zorg-, en welzijnsinstellingen, onderwijs, religieuze instellingen en buurthuizen.

Centraal staat de vraag of het college bevoegd was tot handhavend optreden op grond van de artikelen 1.3 en 1.4 van het Voorbereidingsbesluit, en of bezwaarmakers zich kunnen beroepen op bescherming van bestaand gebruik als bedoeld in artikel 4.14, derde lid, onder a, van de Omgevingswet. Bezwaarmakers voeren aan dat het pand vóór 18 april 2025 reeds feitelijk in gebruik was voor religieuze en maatschappelijke activiteiten, waardoor het Voorbereidingsbesluit niet op hen van toepassing zou zijn. Het college betwist dat dit gebruik vóór de peildatum voldoende aannemelijk is gemaakt.

Toepasselijkheid van het Voorbereidingsbesluit

De commissie is van oordeel dat de activiteiten die ICB verricht – religieuze en maatschappelijke activiteiten – zijn benoemd (en bedoeld) in het Voorbereidingsbesluit. Volgens het Voorbereidingsbesluit zijn *maatschappelijke functies en -voorzieningen zoals religieuze instellingen* verboden activiteiten. De commissie is van opvatting dat deze bepaling de activiteiten van ICB omvat. De stelling van bezwaarmakers dat de activiteiten van ICB überhaupt niet worden geraakt door het Voorbereidingsbesluit, volgt de commissie dan ook niet. Kern van het geschil is daarmee of het pand vóór de inwerkingtreding van het voorbereidingsbesluit op 18 april 2025 reeds feitelijk in gebruik was voor maatschappelijke en

religieuze activiteiten waarop het gebruiksverbod betrekking heeft. De bewijslast rust op bezwaarmaker. Dit volgt uit vaste rechtspraak, waarin is bepaald dat degene die zich op overgangsrecht beroept, aannemelijk moet maken dat het te beschermen gebruik vóór de peildatum bestond. Dit is ook bevestigd door de voorzieningenrechter in de uitspraak van 23 juli 2025.

Uit jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: ABRvS), waaronder een uitspraak van 20 december 2017 (ECLI:NL:RVS:2017:3469), volgt dat doorslaggevend is of de desbetreffende activiteit *feitelijk* heeft plaatsgevonden. Dit uitgangspunt is in overeenstemming met de lijn die wordt aangehouden bij de beantwoording van de vraag of een bepaalde vorm van gebruik wordt beschermd door het overgangsrecht van een nieuw bestemmingsplan. Ook in die situatie is doorslaggevend of het feitelijk gebruik daadwerkelijk is aangevangen. Voorbereidende handelingen zijn niet voldoende.

Het college stelt zich op het standpunt dat het pand vóór deze peildatum nog niet feitelijk in gebruik was genomen en dat pas nadien activiteiten zijn aangevangen.

De commissie stelt vast dat er meerdere controles zijn uitgevoerd. De eerste controle is eerst op 18 april 2025 (Goede Vrijdag) verricht. Daarbij is (enkel) vanaf de openbare weg een controle uitgevoerd omdat er op dat moment geen toegang tot het pand kon worden verkregen. Deze controle vond plaats in de middag. Op basis van de waarneming vanaf de openbare weg heeft de toezichthouder geconcludeerd dat het gebruik door ICB (van de eerste verdieping) van het pand nog niet was aangevangen. Op 23 april 2025 is er opnieuw een controle geweest waarbij is geconstateerd dat er een naambord op de gevel was aangebracht en bij de bel een sticker was geplakt van ICB. Op grond daarvan heeft de toezichthouder geconcludeerd dat aannemelijk is dat ICB zich ná 18 april 2025 en vóór 23 april 2025 op de locatie heeft gevestigd. Dit feitelijk gebruik na de peildatum vormde aanleiding voor het handhavingstraject waarvan het bestreden besluit het resultaat is.

Vooropgesteld wordt dat het de commissie verbaast dat niet eerder voorafgaand aan de peildatum onderzoek is gedaan naar het gebruik van de panden op locaties waarvoor het Voorbereidingsbesluit gevolgen zou (kunnen) hebben. Dit had naar opvatting van de commissie in de rede gelegen, al was het maar ten behoeve van de zorgvuldige voorbereiding en motivering van het Voorbereidingsbesluit dat naar het college heeft gesteld breder is beoogd dan alleen maar het tegengaan van de activiteiten van ICB. Dit had bovendien kunnen bijdragen aan zorgvuldige(r) en (beter) gemotiveerde besluitvorming ten aanzien van de activiteiten van bezwaarmakers. Er was dan (meer) gelegenheid geweest het pand binnen te bezoeken. Dat pas op de dag van inwerkingtreding van het Voorbereidingsbesluit onderzoek kon worden gedaan omdat eerst vanaf die datum sprake zou kunnen zijn van strijdig gebruik, acht de commissie een te beperkte visie. Bij een bredere inventarisatie had het college ook kennis kunnen nemen van de omstandigheid dat bezwaarmaker sinds 23 maart 2025 op het adres Bijdorpplein 41 staat ingeschreven bij de Kamer van Koophandel.

De toezichthouder heeft op 18 april 2025 (dit was Goede Vrijdag) in de middag een controle verricht maar geen toegang kunnen krijgen tot het pand. De waarneming vanaf de openbare weg geeft naar opvatting van de commissie geen definitief uitsluitel over de vraag of het feitelijk gebruik reeds was aangevangen op die datum. Het nadien plaatsen van een naambord op een gevel en een sticker bij een bel zijn daarvoor niet doorslaggevend wat de commissie betreft.

De commissie overweegt dat volgens vaste jurisprudentie degene die zich beroept op bescherming van bestaand gebruik de bewijslast draagt en moet aantonen dat het gebruik vóór de peildatum feitelijk bestond (ABRvS, 1 oktober

2014, ECLI:NL:RVS:2014:3550). Bezwaarmakers hebben ter onderbouwing van hun standpunt stukken overgelegd waaruit blijkt dat in de periode voorafgaand aan 18 april 2025 activiteiten in het pand waren gepland en zijn uitgevoerd. Deze stukken bestaan onder andere uit agenda's, aanmeldlijsten, weekprogramma's en (uiteindelijk) zestien getuigenverklaringen die zien op bijeenkomsten in de eerste helft van april 2025. Deze getuigen hebben verklaard in het pand te zijn geweest voor activiteiten en gebed. Ook hebben bezwaarmakers een huurovereenkomst d.d. 24 maart 2025 overgelegd waaruit volgt dat het pand reeds aan hen ter beschikking stond. Het college heeft aangevoerd dat deze stukken slechts een begin van bewijs vormen en dat aanvullend beeldmateriaal ontbreekt. Daarnaast heeft het college betoogt dat het niet zozeer betwist dat er feitelijk gebruik is gemaakt van het pand vóór 18 april 2025. Bij gelegenheid van de hoorzitting is namens het college verklaard dat het in zoverre uitgaat van de juistheid van de getuigenverklaringen, althans geen reden heeft daaraan te twijfelen. Het college stelt zich evenwel op het standpunt dat geen sprake is geweest van *structureel gebruik zoals uiteindelijk beoogd* door bezwaarmakers. In dat kader heeft het college zich beroepen op een uitspraak van de ABRvS van 19 december 2018 (ECLI:NL:RVS:2018:4173 (Cheese Company)). In die kwestie had de gemeente Amsterdam een voorbereidingsbesluit vastgesteld om nieuwe toeristenwinkels te verbieden. Initiatiefnemer Cheese Company moest ten tijde van dit besluit haar pand nog verbouwen maar had voorafgaand aan de inwerkingtreding van het voorbereidingsbesluit een kraam neergezet van waaruit tijdens de verbouwing kaas werd verkocht. De ABRvS heeft – kort gezegd – geoordeeld dat het feitelijk gebruik (als toeristenwinkel) met alleen het neerzetten van een kraam van waaruit incidenteel kaas werd verkocht, nog niet was aangevangen.

De commissie is van oordeel dat de situatie in deze uitspraak anders is dan voorliggende kwestie. In dit geval is voor het feitelijk gebruik als centrum voor maatschappelijke en religieuze activiteiten niet noodzakelijk dat het pand daarvoor wordt aangepast of geschikt gemaakt: bezwaarmakers konden hun activiteiten direct uitoefenen. Bezwaarmaker is vanaf de dag dat zij in het pand is getrokken ook aan de slag gegaan met haar maatschappelijke en religieuze activiteiten. Naar opvatting van de commissie vormen de overgelegde stukken en in het bijzonder de getuigenverklaringen van zestien verschillende personen, hiervoor een overtuigend bewijs. Weliswaar was dit feitelijk gebruik op bescheiden schaal maar dat doet er naar het oordeel van de commissie niet aan af dat sprake is geweest van feitelijk gebruik ten behoeve van maatschappelijke en religieuze activiteiten. Daarbij geldt dat de beperkte intensiteit van de activiteiten ook kan worden verklaard: bezwaarmaker had nog geen gebruiksmelding gedaan (zodat op dat moment nog niet meer dan 50 personen in het pand aanwezig mochten zijn). Bovendien hield bezwaarmaker het rustig omdat er beroering was ontstaan over haar komst. Voor maatschappelijke en religieuze activiteiten is omvang wat de commissie betreft niet bepalend. De Cheese Company-uitspraak doet daar niet aan toe of af. In deze uitspraak heeft de ABRvS niet overwogen dat alleen 'structureel gebruik zoals uiteindelijk beoogd' (daargelaten wat daaronder moet worden verstaan) voldoende is om een beroep te kunnen doen op de bescherming van bestaand gebruik. Ook in die uitspraak draait het om de vraag of feitelijk gebruik had plaatsgevonden. Omdat in dat geval een verbouwing nodig was voor het feitelijk gebruik als toeristenwinkel en alleen een kaaskraam was geplaatst, kwam de initiatiefnemer in die casus geen beroep toe op de bescherming van bestaand gebruik. Dit is in onderhavige kwestie anders; er vond gebed plaats en er zijn bijeenkomsten en activiteiten georganiseerd. Dit kwalificeert de commissie als feitelijk gebruik waarvan bezwaarmakers genoegzaam hebben aangetoond dat dit voorafgaand aan 18 april 2025 is aangevangen.

Dat bezwaarmaker in de toekomst nog een feestelijke opening wilde organiseren en dat er mogelijk nog verbouwd zou worden, maakt niet dat er vóór 18 april 2025 geen sprake is geweest van feitelijk gebruik. Dit feitelijk gebruik is als gezegd door het college ook niet betwist.

De commissie ziet een bevestiging van het feit dat het feitelijk gebruik was aangevangen en dus sprake was van maatschappelijke en religieuze activiteiten overigens ook bevestigd in het feit dat het college zelf na 18 april 2025 (bij de controle op 23 april 2025) heeft geconstateerd dat er vanwege het gebruik van het pand ten behoeve van maatschappelijke en religieuze activiteiten een grondslag was voor handhavend optreden.

Kort samengevat is de commissie van oordeel dat bezwaarmakers met het geheel aan overgelegde stukken voldoende aannemelijk hebben gemaakt dat het pand vóór de inwerkingtreding van het voorbereidingsbesluit feitelijk in gebruik was genomen voor de betreffende religieuze en maatschappelijke activiteiten. Er was niet slechts sprake van voorbereidende handelingen, maar van daadwerkelijk aangevangen feitelijk gebruik. Dit is naar opvatting van de commissie voldoende om aanspraak te kunnen maken op de bescherming die van toepassing is voor bestaand gebruik. De omstandigheid dat de intensiteit van de activiteiten na 18 april 2025 is toegenomen, doet hieraan niet af. Het Voorbereidingsbesluit bevat geen beperkingen ten aanzien van de omvang of frequentie van bestaand gebruik, zodat een latere intensivering het reeds beschermde gebruik niet beperkt.

Onevenredigheid

Bezwaarmakers hebben zich op verschillende algemene beginselen van behoorlijk bestuur beroepen, waaronder het evenredigheidsbeginsel. Ten aanzien daarvan merkt de commissie – gelet op het voorgaande: ten overvloede – het volgende op.

Het Voorbereidingsbesluit strekt er toe een omissie in het omgevingsplan te repareren waarvan het college al geruime tijd op de hoogte was. Het college had in de visie van de commissie naar aanleiding van een eerdere zaak waarin deze omissie al aan het licht kwam, aanleiding kunnen zien om het bestaande gebruik op het bedrijventerrein integraal te inventariseren en het omgevingsplan daarop aan te passen dan wel een voorbereidingsbesluit te nemen. Uit het dossier blijkt niet dat het college na die eerdere uitspraak enige stappen heeft gezet in deze richting. Pas toen het voor het college duidelijk werd dat bezwaarmakers zich wilden vestigen op het Bijdorpplein 41, is het college zich hier (kennelijk) opnieuw van bewust geworden en in actie gekomen om de omissie (die een bredere werking heeft dan alleen maatschappelijke en religieuze activiteiten) te ondervangen. De omstandigheid dat het college de gemeenteraad pas op de dag van het nemen van het voorbereidingsbesluit heeft geïnformeerd over het voorbereidingsbesluit en niet twee weken van tevoren zoals artikel 2 van het delegatiebesluit Omgevingswet van 22 februari 2022 bepaalt, sterkt de commissie in deze opvatting. Het is op zichzelf niet onrechtmatig dat het college in actie komt door een concrete kwestie. In dat geval dient bij de belangenafweging ten aanzien van individuele partijen die (mogelijk) geraakt worden door besluitvorming echter wel voldoende rekenschap te worden gegeven van hun belangen. Dat is naar het oordeel van de commissie in dit geval onvoldoende gedaan. Bezwaarmakers hebben – zoals het college bekend – een lange zoektocht verricht naar een geschikt pand voor hun activiteiten en daar aanzienlijke investeringen voor gedaan. Daarbij heeft het college bezwaarmakers in eerdere gesprekken juist meegegeven uit te kijken naar bedrijfspanden c.q. commerciële panden omdat er geen panden met een maatschappelijke bestemming beschikbaar zouden zijn binnen de gemeente. Verder weegt de commissie mee dat in het kader van onderhavige procedure is gesteld noch bewezen dat er een gebrek is aan bedrijfspanden op het bedrijventerrein waar bezwaarmakers zich willen vestigen. Evenmin is gebleken van ruimtelijke problemen die zouden ontstaan door het gebruik van bezwaarmakers van het pand. Zo is tijdens controles noch overigens melding gemaakt van parkeerproblemen of geluidsoverlast.

Zouden bezwaarmakers zich niet hebben kunnen beroepen op bescherming vanwege bestaand gebruik (wat naar het oordeel van de commissie dus wél het geval is zoals hierboven uitvoerig toegelicht), dan had handhaving naar opvatting van de commissie onevenredig geweest jegens bezwaarmakers.

Hoogte dwangsom en lengte begunstigingstermijn

Nu de commissie van oordeel is dat er sprake is van bestaand gebruik op de peildatum, was er geen sprake van een overtreding waar handhavend tegen kon worden opgetreden. Het college was derhalve niet bevoegd een last onder dwangsom op te leggen. Het bestreden besluit lijdt hiermee aan een onjuiste toepassing van het Voorbereidingsbesluit en kan niet in stand blijven. De bezwaren voor wat betreft de hoogte van de dwangsom en de lengte van de begunstigingstermijn blijven verder onbesproken.

Conclusie

Gelet op het voorgaande adviseert de commissie het bestreden besluit te herroepen.

Proceskostenvergoeding

De gemachtigde heeft om proceskostenvergoeding verzocht. Als het college het advies van de commissie overneemt, dan wordt het bestreden besluit herroepen vanwege een aan het college te wijten onrechtmatigheid. Omdat de gemachtigde beroepsmatig rechtsbijstand heeft verleend, is er aanleiding om proceskostenvergoeding toe te kennen (artikel 7:15 van de Awb). De hoogte van de proceskostenvergoeding is, conform het Besluit proceskosten bestuursrecht (Bpb), € 1294,00 (1 punt voor het indienen van een bezwaarschrift en 1 punt voor het verschijnen op de hoorzitting, wegingsfactor 1 voor een gemiddelde zaak, € 647,00 per punt). Daarbij geldt dat de twee samenhangende zaken op grond van artikel 3, eerste lid, van het Bpb als één zaak worden beschouwd voor de door de derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Vastgesteld door de Commissie bezwaarschriften op 9 december 2025,
de secretaris,

de voorzitter,

Betrokkenen

[REDACTED] J

– voorzitter van de commissie

[REDACTED] J

– lid van de commissie

[REDACTED] J

– lid van de commissie

[REDACTED] J

– secretaris van de commissie

[REDACTED] J

(Weebers Vastgoed Advocaten N.V.)

en [REDACTED] J

– namens het college van burgemeester en wethouders

[REDACTED] J

– bezwaarmakers

(Stichting Islamitisch Centrum Barendrecht)

[REDACTED] J (Ploum advocaten)

– gemachtigde

Toepasselijke regelgeving

Omgevingswet

Artikel 4.14. (voorbereidingsbesluit omgevingsplan)

1. De gemeenteraad kan voor een locatie een voorbereidingsbesluit nemen met het oog op de voorbereiding van in het omgevingsplan te stellen regels.
2. Het voorbereidingsbesluit wijzigt het omgevingsplan met voorbeschermingsregels.
3. Voorbeschermingsregels strekken ertoe te voorkomen dat de locatie minder geschikt wordt voor de verwezenlijking van het doel van de regels, bedoeld in het eerste lid, en kunnen alleen inhouden:
 - a. een verbod of een verbod om zonder voorafgaande melding of zonder omgevingsvergunning daarbij aangewezen activiteiten te verrichten die op grond van het omgevingsplan zijn toegestaan, maar nog niet plaatsvinden,
 - b. de aanwijzing van onderwerpen waarvoor het bevoegd gezag maatwerkvoorschriften kan stellen of voorschriften aan een omgevingsvergunning kan verbinden,
 - c. de aanwijzing van bestuursorganen of andere instanties die in de gelegenheid worden gesteld om aan het bevoegd gezag advies uit te brengen over een aanvraag om een besluit op grond van voorbeschermingsregels als bedoeld onder a of b,
 - d. het buiten toepassing verklaren van in het omgevingsplan gestelde regels die in strijd zijn met voorbeschermingsregels als bedoeld onder a of b.
4. De voorbeschermingsregels in het omgevingsplan vervallen na een jaar en zes maanden, of, als binnen die termijn het besluit tot vaststelling of wijziging van het omgevingsplan waarvan de regels, bedoeld in het eerste lid, deel uitmaken is bekendgemaakt, op het tijdstip waarop dat besluit in werking treedt of is vernietigd.
5. De gemeenteraad kan de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, delegeren aan het college van burgemeester en wethouders.

Vorbereidingsbesluit Bedrijfsactiviteiten Barendrecht

Artikel 1.3 Bedrijf en bedrijventerreinen

In aanvulling op of in afwijking van de regels in het tijdelijk omgevingsplan Barendrecht die van toepassing zijn voor de bestemmingen "Bedrijventerrein" en "Bedrijf" gelden de volgende voorbeschermingsregels:

- a. uitsluitend de activiteiten in de Staat van Bedrijfsactiviteiten die voldoen aan de definitie van 'bedrijf' of 'bedrijventerrein' zijn toegestaan;
- b. uitgesloten van de definitie van 'bedrijf' of van 'bedrijventerrein' zijn de volgende activiteiten: detailhandel (met uitzondering van ondergeschikte detailhandel), horeca, logies, leisure, maatschappelijke functies en -voorzieningen, zoals gezondheid-, zorg-, en welzijnsinstellingen, onderwijs, religieuze instellingen en buurthuizen.

Artikel 1.4 Verbod

1. Het is verboden de activiteiten genoemd in artikel 1.3, aanhef en onder b van dit voorbereidingsbesluit te verrichten.
2. Het verbod uit het eerste lid is niet van toepassing op activiteiten die via de regels en de verbeelding met een specifieke aanduiding expliciet zijn toegestaan.

Toelichting grondslagen

In dit document kunt u secties vinden die onleesbaar zijn gemaakt. Deze informatie is achterwege gelaten op basis van de Wet open overheid (Woo). De letter die hierbij is vermeld correspondeert met de bijbehorende grondslag in onderstaand overzicht.

J Art. 5.1 lid 2 sub e

Het belang van de openbaarmaking van deze informatie weegt niet op tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen